

ÚJ REGÉNYEM BEREKESZTÉSE

BRASNYÓ ISTVÁN

Ne skicceld arcképemet
bár szeretném így látni
fejemből vagy a világból kiemelve
leendő halotti maszkomat
én a részeges munkanélküli
ahogy megrágalmazásom dokumentumában áll
mondja rólam tollba barátom
értekezleten hivatalos helyen
két térde között még ott van
fejem meleg helye
ahogy ölébe hajtom
ne lássak ne halljak
hajtsd ide kopaszodó fejed hallom a hangját
s akkorát kiált a telepi éjben
hogy te összerendezsz
s másnap mindkettőnket elad
egyáltalán férfi volt-e Júdás
most is jó vásárt csinálók
ahogy rajzolsz ahogy aláhúzod rángatózó szemem
kíváncsi vagyok az eredményre
ma 1983. május 3-án
láttni akarom magam az asztráliumban
pontosabban tegnap szerettem volna látni magam
ma már késő van erre
úgy 20.20 körül
amikor a tévén a Bádogdóban az első
jelentősebb kefélesi jelenet ment
öklendezéssel és angolnahalászattal
a hang elvonta egy pillanatra a figyelmem

éppen befejeztem életem ötödik regényét
már nem volt erőm visszalapozni
oda-vissza lapozni
naponta 6 liter teát fogyasztok
6 beviplexet
2 apaurint
mellé még ezt-azt ami jön
van még 50 apaurinom
elég arra hogyha egyszerre bevennem
ne kelljen velem a továbbiakban számolni
ne skicceld arcképemet
40 éves vagyok
befejeztem ötödik regényemet
sohasem fogok többé pénzért írni
a szemem előtt ott lebegtek a zsűnitagok
egyikükkel majdnem vitába szálltam
a Futaki úti piacon ahol találkozni szoktunk
és a regény 20 sora ott játszódik
de köszöntem neki
nem akartam felhívni magamra a figyelmét
a regényemből rengeteg dolog kimaradt
pedig úgy terveztem hogy benne lesz minden
és végül most meg vagyok rémülve
nincs belőle semmi csak 3 kiló teleírt papír
nem emlékszem semmire
nem tudom a tartalmát
hamarosan rajtakapnak hogy nem is
olvastam ezt a könyvet
a kritika úsmét leértékel
azok tudnak csak írni a kritikusok!
én már oda csúsztam hogy 8700-ért regényt írok
nincs a számomra megváltás
ne skicceld arcképemet
vágj inkább a pofámba
mint még a jobb napjainkban
amikor még csakugyan ittam
amikor még nagy társaság járt hozzánk
akik szintén eléggé iszogattak
és nekünk rendkívüli ügyeink voltak
mert nekünk mindig rendkívüli ügyeink vannak

mitőlünk a kimérteknek és az előrelátóknak
 el kellett zárkózniuk
 ne skicceld arcképeket
 a Kokra felett ebben a pillanatban
 havazni kezdett
 május 3-a van és havazik a verőfényben
 ez is kimaradt
 meg kimaradt még egy-két havas látkép
 egy-két jeges botrány amit a nyakunkba varrtak
 nem kellett volna új írógépet vened
 nekem megtette volna a régi is
 Iszaak Babelnak is megtette egy régi
 de az ő regénye még lappang
 nem kellett volna kiutaznod érte egészen Temerinbe
 mert csak ott volt magyar betűs
 közelebb sehol sem árultak magyar betűst
 ki tudja mikor lehet majd magyar betűs
 írógépet kapni mondták
 inkább a lakbért kellett volna törleszteni
 akkor már csak négy hónappal tartoznánk
 meg az idei árammal
 meg a telefon beszerelésével
 de akkor tönkrement a bojler
 tönkrement a mosógép
 én nem akartam tudni semmiről sem
 én a regényemet írtam közben fordítottam is
 te is ehelyett jobban tetted volna
 ha fordítasz mint én
 tudom 8 flekk egy egység
 ez 500 dinár
 ne skicceld arcképeket
 fordíts inkább még egy egységet
 az este kellett volna hozzálátnod
 20.25-kor amikor a tévében épp
 véget ért az öklendezős jelenet
 én meg felbontottam az utolsó csomag cigarettát
 újabban sokat dohányzom
 újabban 50 cigarettát szívok naponta
 újabban foszforugelt nyelvek evés előtt
 újabban nem járok sehova

míg ki nem utasítottak addig színházba jártam
most csak a munkahelyedig megyek naponta
hogy hazakísérjelek
ennyit tartózkodok szabad levegőn
újabbán semmiről sem akartam hallani
csak a regényemről amelyből minden kimaradt
úgy érzem hogy kimaradtak a történetek
sőt kimaradt az egész szöveg
én egy szövegtelen regény szerzője vagyok
képregénnyel kellene próbálkoznom
ne skicceld arcképemet
ne gyere a közelembbe mert
senkit sem tűrök meg a közelemben
küszködök azért hogy üres lapok
kerüljenek ki a kezem alól
ez a védjegyem
ez a műhelyem védjegye
a halakat is elhanyagoltam
elposványosodott a vizük 4 elpusztult
megfulladtak ahogy én is megfulladok
vagy megmérgeződök
úszva majd az üres papír tükre
ez talán majd közelebb visz mondandóhoz
kitöri ceruzád hegyét
ujjadba szúr és végre vért láthatok
nem csupán az alkonyat véré
megint szeretném ha lennének kis gyerekeink
és megint lenne tavasz amelyről megkésve értesültem
20.30-kor visszavonhatatlanul befejezettnak tekintettem
a regényt és az ablakhoz mentem
hogy az utcára vessem magamat
és ez legyen az utolsó művem
annyi ideje fontolgatom
olvasom Japánban ugrásszerűen megnövekedett
az öngyilkosok száma
mert nem tudták adósságaikat törleszteni
isten a tudója mikor fizettem utoljára a villanyért
meg olvasom egy bizalmas jelentésben
hogy már évekkal ezelőtt
el akartak valakik téged intézni

de aztán rám való tekintettel mégis tétováztak
 szem előtt tartották szociális helyzetedet
 és nem intéztek el csak degradáltak
 8 flekk 1 egység
 ne skicceld arcképemet
 míg nem tisztázom magamban
 hogy lehetek-e legalább önmagamhoz őszinte
 20.35-kor megtaláltam az égbolton a Nagy Medvét
 10 másodperc múlva a sarkcsillagot
 szél kuszálta gurigálta az égi ábrákat
 állásukból tudomásul vettem a tavaszt
 amelyet sietősen meg kellene verselnem
 kellene írnom erdőkről mezőkről őzikekről
 kis nyusziról és kis patakról
 traktorzúgásról a mezei munka nehézségeiről
 bepótolni az elmulasztottakat
 közben míg a regény salkkban tartott
 hogy felzárkózhasam költőink tömött sorába
 legalább költő legyek ha már semmi más nem lehetek
 érjek el már én is valami eredményt
 amiért jutalomban részesülök
 tanuljak meg közölhető dolgokat írni
 amelyeket szívesen vesz az olvasó
 és körkérdések alkalmával említést teszek róluk
 legyek végre irodalmunk kiemelkedő egyénisége
 ne skicceld arcképemet
 várd meg míg fellépek a televízióban
 fél órát beszélhetek arról ami eszembe jut
 azaz nem jut eszembe hirtelen
 megzavarja az embert az a világosság
 nehéz válaszolni a kérdésekre
 amelyekre nincs válasz
 nehéz megragadni a dolgok velejét
 fél arcom rángatózik nem állhatok kamerák elé
 bajszom hegye komikus köröket ír a levegőbe
 kész röhej lennék az okos ötleteimmal
 a nervus facialis ócskálkodása ez bennem
 van rá orvosság hogyan lenne
 lehet hogy pusztán a kitáguló látókör váltja ki
 ne skicceld arcképemet

április 18-án felkiáltottam: megjöttek a feoskék!
addig szakadatlanul a regényemmel foglalkoztam
csak erre az egy pillanatra
erre az egyetlen kiáltásra vettem fel fejem
pedig már két héttel korábban is
itt csiviteltek
de nem volt rájuk időm
most is a fehér papírtengerből szóltam
alig merülve a felszín alá
mert nem vonz a mélylélektan
a magatartástudomány köti le érdeklődésem
a létezés könnyűbúvárja vagyok
aki nem tart sehova és mégsem fog visszatérni
aki a tea alatt bekapcsolva felejtí mindig
a főzőlapot
barna hab rotyog
talán így rotyogott a világmindenség is
születésem előtt
olcsó természetes energián
most meg elszédül a villanyóra
annyira feigyorsul a forgása
az ablakokat mind be kell csukni
vihár van Európa felett
a huzat kitördösi az üvegeket
a lombok katonazubbonyasztint öltének
regényemet is hatalmába kerítheti a szél sodrása
akkor nem lesz utóélete
nem lesz sem gépen sem szemenszedett
nem érik megjegyzések
nem lesz margója nem készül gerince
ne skicceld arcképemet
rajzolj valami mást
már csak a magad kedvére
emlékezetből
valamire csak tudsz még emlékezni
é.1 nem emlékszem semmire
csodálkozom azon hogy itt vagyok
fogalmam sincs hol járhattam eddig
ott fut ki a vonat
amelyen érkezem

korábbi indulásomhoz felhúzni a velekert
és kivakarni dolgozatom címét
nevet változtatni szerezni hamis papírokat.